ΝΕΟΣ ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

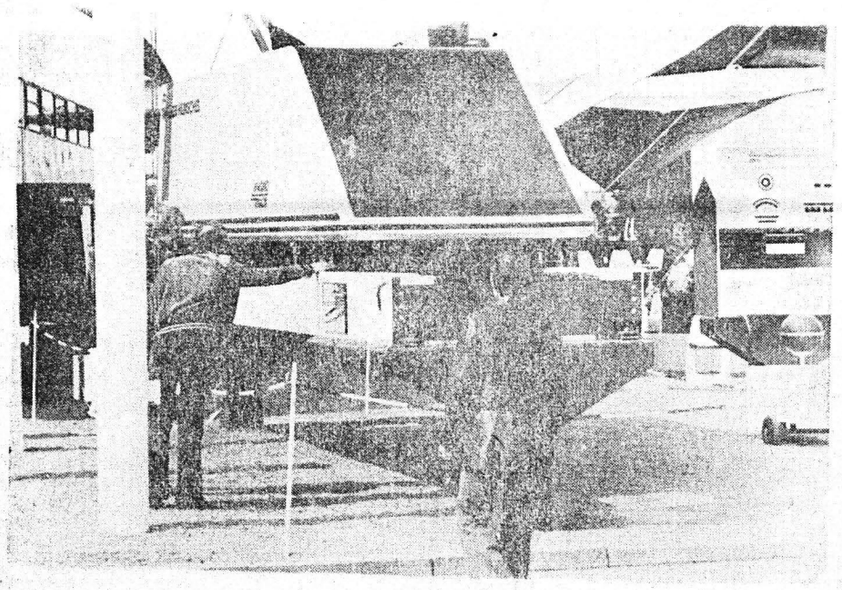

ΑΝΝΟΒΕΡΟ. Τὸ «Μάγκνο—Τράκ» εἶναι τὸ νεώτερο ἐναέριο ὄχημα στὴν Δυτικὴ Γερμανία. Τὸ ὄχημα αὐτὸ ἀναπτύχθηκε σὲ μία ἐγκατάσταση δοκιμῶν στὸ Κάσσελ, ἐπιδείχτηκε δὲ γιὰ πρώτη φορὰ στὸ κοινό, στὴν ἐφετεινὴ ἔκθεση τοῦ Ἀννοβέρου.

Ὁ σιδηρόδρομος αὐτὸς ποὺ κινεῖται μὲ ἕνα κινητήρα μὲ μακρὺ στάτη, θὰ φθάνει σὲ ταχύτητα ὡς 400 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Στὸ ὁμοσπονδιακὸ ὑπουργεῖο συγκοινωνιῶν συζητοῦνται ἐξ ἄλλου τώρα μὲ τὸ «Μάγκνο — Τράκ», τρεῖς παραλλαγὲς κινήσεως ἑνὸς γρήγορου συγκοινωνιακοῦ συστήματος πάνω σὲ σιδηροτροχιές. Ἡ τεχνικὴ μὲ μακρὺ στάτη ἔχει τὸ πλεονέκτημα, ὅτι τὸ ἐνεργὸ τμῆμα τοῦ κινητῆρα βρίσκεται στὴν γραμμὴ καὶ δὲν χρειάζεται μεταβίβαση τῆς ἐνέργειας στὸ ὄχημα.

Ἔτσι βελτιώνεται, ἀνάμεσα σ' ἄλλα, ἡ δυναμικότητα μεταφορᾶς. Ὁ γερμανικὸς ὁμοσπονδιακὸς σιδηρόδρομος θὰ θέσει πρώτη φορὰ σὲ λειτουργία τὸ «Μάγκνο — Τράκ» στὴν διεθνῆ ἔκθεση συγκοινωνίας 1979 στὸ Ἀμβοῦργο, στὴν ἐπίδειξη μαγνητικοῦ ἐναερίου σιδηρόδρομου, ὡς καὶ ἕνα ἄλλο ὄχημα μὲ γραμμικὸ κινητήρα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ἡ παχυσαρκεία δὲν εἶναι αἰτία τοῦ σακχαροδιαβήτη

"Αγνωστοι οἱ κληρονομικοὶ μηχανισμοὶ

75 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΟΙ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΙ

ΜΑΣΣΑΛΙΑ. Ἡ παχυσαρκία δὲν εἶναι πάντοτε παράγων γενέσεως τοῦ διαβήτου, τὸν προκαλεῖ δὲ μόνον ὅταν τὸ ἄτομον ἔχει προδιάθεσιν (κληρονομικὴν, ἰδίως) εἰς αὐτόν. Τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἀνέπτυξε πρὸ ἡμερῶν, ὁ Βρετανὸς καθηγητὴς Κήν, τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου εἰς διεθνὲς συνέδριον μὲ θέμα «Ὁ Διαβήτης καὶ ἡ Παχυσαρκία», τὸ ὁποῖον συνεκλήθη εἰς τὴν Μασσαλίαν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον μετέσχον εἰδικοὶ ἀπὸ 40 καὶ πλέον χώρας.

Ὁ διαβήτης, «ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς τοῦ γενετησιολόγου» ὡς τὸν ἐχαρακτήρισεν ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Γκαίτινγκεν Γιοχάννες Καίμπερλινγκ, διότι οἱ κληρονομικοὶ μηχανισμοὶ οἱ ὁποῖοι φαίνεται ὅτι τὸν προκαλοῦν εἶναι ἀκόμη ἄγνωστοι, προσβάλλει, κυρίως, τοὺς κατοίκους τῶν πολιτισμένων χωρῶν —ὅπου ὑπάρχουν καὶ οἱ περισσότεροι παχύσαρκοι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαβητικῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην ἐνέσεων ἰνσουλίνης ἀνέρχεται εἰς 10 ἑκατομμύρια, ἐνῶ τὸ σύνολον τῶν διαβητικῶν ἀνέρχεται εἰς 75 ἑκατομμύρια. Εἶναι ἀπολύτως βεβαιωμένον ὅτι ἡ παχυσαρκία καί, μέχρις ἑνὸς ὡρισμένου βαθμοῦ, ὁ ὑπερσιτισμὸς εἶναι τὰ ἄμεσα αἴτια τοῦ διαβήτου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαβητικῶν τῶν ὁποίων ἡ πάθησις ἐμφανίζεται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παχυσαρκίαν καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχον ἀποφύγει τὸν διαβήτην ἐὰν εἶχον καλλιτέρας συνηθείας διατροφῆς, εἶναι περὶ τὰ 60 ἑκατομμύρια.

ΛΑΝΘΑΝΟΥΣΑ ΠΑΘΗΣΙΣ

Ἐν τούτοις, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἀντιπροσωπεύουν εἰ μὴ τοὺς διαβητικοὺς τῶν ὁποίων ἡ γλυκαιμία, ὅταν εἶναι νήστεις ὑπερβαίνει σταθερῶς τὰ 1.20 γραμμάριον κατὰ λίτρον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαβητικῶν, τῶν ὁποίων ἡ πάθησις εἶναι λανθάνουσα, εἶναι τουλάχιστον τετραπλάσιος εἰς τὸν Δυτικὸν κόσμον καὶ ἀντιπροσωπεύει, κατὰ μέσον ὅρον, 2 τοῖς ἑκατὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, τὰ ποσοστὰ δὲ αὐτὰ τείνουν νὰ διπλασιάζονται ἀνὰ πενταετίαν. Ὁ διαβήτης μειώνει τὸ ὅριον τῆς ζωῆς κατὰ τὸ ἕν τρίτον. Προκαλεῖ τὰς περισσοτέρας τυφλώσεις, διπλασιάζει τοὺς κινδύνους τοῦ ἐμφράγματος καὶ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ νοσοκομεῖα.

Ἡ σχέσις τοῦ διαβήτου πρὸς τὴν παχυσαρκίαν ἀπεδείχθη εὐρύτατα κατὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους, ὅταν οἱ περιορισμοὶ εἰς τὴν διατροφὴν ἐμείωσαν σημαντικῶς τὴν ἐμφάνισιν νέων περιπτώσεων, ἐνῶ μετὰ τοὺς πολέμους, ἐδιπλασιάσθη καν κατὰ θεαματικὸν τρόπον.

Ὑπάρχουν δύο τύποι διαβήτου: ὁ εἷς, ὁ λεγόμενος «νεανικός», εἶναι σοβαρὰ πάθησις, ταχείας ἐξελίξεως, ἀπαιτεῖ δὲ ἄμεσον θεραπείαν μὲ ἰνσουλίνην. Ὁ ἕτερος ὀνομάζεται «τύπος τῶν ἐνηλίκων», ἡ δὲ ἐξέλιξίς του εἶναι βραδεῖα, μόνον δὲ μακροπροθέσμως ἀπαιτεῖ θεραπείαν δι' ἰνσουλίνης. Ἐν τούτοις, ὁ διαβήτης τοῦ «νεανικοῦ τύπου» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν παχυσαρκίαν. Δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ παχυσαρκία προκαλεῖ ἀμέσως τὸν διαβήτην φαίνεται, ὅμως, ὅτι εἶναι εἷς παράγων του. Ὅπως ἐτόνισεν ὁ καθηγητὴς ἀναφερόμενος εἰς ἐπιδημιολογικὰς ἐρεύνας, παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὸ ἥμισυ τῶν νέων περιπτώσεων τοῦ διαβήτου διαπιστώνεται μία ὑπερβολὴ τῆς μάζης τοῦ λίπους, εἷς ἀδύνατος ἄνθρωπος εἰς τοὺς τρεῖς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διαβητικὸς ἐφ' ὅσον ἔχει κληρονομικὴν προδιάθεσιν.

ΟΙ ΠΑΧΕΙΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ

Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν ὁλόκληροι πληθυσμοὶ παχύσαρκοι, ὡς εἶναι οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Μικρονησίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐμφανίζουν μεγαλύτερον ποσοστὸν διαβητικῶν ἀπὸ ἄλλους. Καί, ἀκόμη, ὅλοι οἱ παχεῖς δὲν εἶναι διαβητικοί. Ἡ ἀπλῆ αὐτὴ ἀλήθεια διεπιστώθη ὑπὸ τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ Βάγκ, ὁ ὁποῖος διηυκρίνησεν ὅτι ὅλαι αἱ μορφαὶ τῆς παχυσαρκίας δὲν ἔχουν διαβητικὰς ἐπιπλοκὰς καὶ ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῶν λιπαρῶν μαζῶν εἰς τὸ σῶμα ποικίλλουν ἀναλόγως πρὸς τὰ ἄτομα.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Βάγκ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνδοκρινολόγος, διεπίστωνεν ὅτι ἡ παχυσαρκία δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν μακροζωΐαν καὶ τὴν δραστηριότητα.

«Ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου εἴμεθα βέβαιοι», ἐδήλωσεν ὁ ἐνδοκρινολόγος «εἶναι ὅτι ἡ παχυσαρκία εἶναι θεωρητικῶς ἀνεξάρτητος καὶ ὅτι δὲν προκαλεῖ διαβήτην παρὰ μόνον ὅταν ὑπάρχη προδιάθεσις».

Συνεπῶς, τὸ νὰ καταπολεμῶμεν συστηματικῶς τὸ ὑπέρμετρον λίπος ἠμπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἀσύμφορον ἢ καὶ ἐπικίνδυνον, ἰδίως εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ πάχος ἀποτελεῖ δεῖγμα ζωτικότητος, ἢ προστασίας κατὰ τῶν δυσκολιῶν προσαρμογῆς εἰς τὰς κοινωνικὰς συνθήκας. Ἡ κατάργησίς του σημαίνει ἀντικατάστασιν ἑνὸς ὑποθετικοῦ κινδύνου νὰ προσθληθῇ ὁ παχύσαρκος ἀπὸ διαβήτην ἀπὸ τὸν βέβαιον κίνδυνον νὰ ὑποστῇ συγκεκριμένην καὶ ἄμεσον νευροπάθειαν.

Περιπολικὰ ἀγγλικὰ σκάφη στὸ Ρότερνταμ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Ὀργανισμὸς Λιμένος τοῦ Ρόττερνταμ διάλεξε ἕνα τύπο σκάφους ποὺ βασίζεται στὸ χόβερκραφτ ΗΜ2 τῆς Χοβερμαρὶν γιὰ τὰ νέα περιπολικὰ σκάφη ποὺ θέλει νὰ ἀποκτήσῃ. Ἡ Χοβερμαρὶν Τράνσπορτ, θὰ κατασκευάσῃ τὰ τέσσερα νέα σκάφη ἀξίας 2,7 ἑκατομμ. λιρῶν στὰ ναυπηγεῖα Γοῦλστον ποὺ βρίσκονται στὸ Σαουθάμπτον τῆς Νοτίου Ἀγγλίας. Τὸ λιμάνι τοῦ Ρόττερνταμ εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ πιὸ πολυσύχνασταλιμάνια στὸν κόσμο. Τὰ νέα περιπολικὰ σκάφη, θὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν καταγραφὴ καὶ τὸν ἔλεγχο τῶν κινήσεων πλοίων, καὶ κυρίως τοῦ αὐξανομένου ἀριθμοῦ σκαφῶν, ποὺ μεταφέρουν ἐπικίνδυνες χημικὲς οὐσίες. Τὰ συνηθισμένα σκάφη περιπολίας ποὺ ὑπάρχουν σήμερα στὸ λιμάνι δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ παρακολουθοῦν τὰ ταχύτατα φορτηγὰ σκάφη, πρᾶγμα ποὺ προκαλεῖ ἀνησυχίες γιὰ τὴν πιθανότητα ἀτυχημάτων μέσα στὴν περιοχὴ τοῦ λιμανιοῦ ὅπου ἡ κίνηση εἶναι πολὺ πυκνή.

Γιὰ πιὸ ἀποτελεσματικὴ παρακολούθηση τὰ σκάφη τῆς Χοβερμαρὶν θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ τηλεοράσεις κλειστοῦ κυκλώματος, ποὺ θὰ ἐλέγχουν τὰ καταστρώματα τῶν πλοίων ἀπὸ ἕνα τηλεσκοπικὸ κατάρτι ὕψους 19 μέτρων.

Τὰ περιπολικὰ θὰ εἶναι ἐπίσης ἐφοδιασμένα μὲ πυροσβεστικὸ καὶ ἰατρικὸ ἐξοπλισμὸ γιὰ περιπτώσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης. Ὁ τύπος τοῦ Χόβερκραφτ ΗΜ2 ἐπελέγη ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Λιμένος τοῦ Ρόττερνταμ λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ἰδιοτήτων του στὶς μεγάλες ταχύτητες. Τὸ σκάφος, ποὺ ἔχει μικρὸ βύθισμα, κινεῖται ἐπάνω σὲ ἕνα μαξιλάρι ἀπὸ ἀέρα ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ ἄκαμπτα πλευρικὰ τοιχώματα μὲ εὐκαμπτες φοῦστες στὴν πρῶρα καὶ στὴν πρύμνη. Ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ ἀμφίβιο χόβερκραφτ, τὸ σκάφος τῆς Χοβερμαρὶν εἶναι κατασκευασμένο ἔτσι ὥστε ἡ κάτω ἄκρη κάθε πλευρικοῦ τοιχώματος νὰ ἐφάπτεται στὸ νερό. Τὸ σκάφος κινεῖται μὲ δηζελομηχανὲς πλοίου καὶ εἶναι ἐφοδιασμένο μὲ τοὺς συνηθισμένους ἕλικες. Ἡ παράδοση τῶν περιπολικῶν σκαφῶν ἔχει προγραμματιαθῆ γιὰ τὴν ἄνοιξη τοῦ 1979.

Κλειδιὰ κλειδωνιὲς λουκέτα

Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά

Ἐὰν κλειδωθῆκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:

275-006 & 271-443

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΚΛΕΙΟΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

μὲ τὴν μεγαλυτέραν σύλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας.

Βαφαί — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13

(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικὸ

"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"

ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛΙΕΤΤΑ

ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἀγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)

Τηλ. 275-505 ΠΑΤΡΑΙ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Ἡ κ. Θάτσερ προτείνει στὴν ΕΟΚ νὰ συνεργασθεῖ στενὰ μὲ τὸ ΝΑΤΟ

Γιὰ νὰ ἐπηρεάζει οὐσιαστικὰ τὴν ἀμυντικὴ πολιτική του

ΚΑΙ ΝΑ ΛΕΙΨΕΙ ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΕ ΟΠΛΑ

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ. Ἡ κ. Μάργκαρετ Θάτσερ, ἡ ἡγέτις τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμματος τῆς Ἀγγλίας ἀσχολήθηκε πρόσφατα μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῆς ἀτλαντικῆς κοινότητας: Τὸν συντονισμὸ τῆς ἀμυντικῆς πολιτικῆς. Στὸν λόγο της στὶς Βρυξέλλες τὴν περασμένη βδομάδα ὑποστήριξε, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα θὰ πρέπει νὰ πλησιάσει τὸ ΝΑΤΟ καὶ νὰ ἀποκτήσει κάποια φωνὴ ποὺ θὰ ἐπηρέαζε τὴν ἄμυνα τῆς Δύσεως.

Ἡ ἰδέα εἶναι καλή, ἀλλὰ οἱ πρακτικὲς δυνατότητες περιορισμένες.

Οἱ ἓξι χῶρες ποὺ ἵδρυσαν τὴν ΕΟΚ προσπάθησαν ἀρκετὰ χρόνια πρὶν νὰ δημιουργήσουν μιὰ Εὐρωπαϊκὴ Ἀμυντικὴ Κοινότητα. Θεωροῦσαν τὴν κοινὴ ἀμυντικὴ πολιτικὴ σὰν «πρελούντιο» σὲ πλατύτερη οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἕνωση. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ 1954, ὅταν τὸ γαλλικὸ κοινοβούλιο ἀρνήθηκε νὰ ἐγκρίνει τὴ Συμφωνία γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἀμυντικὴ Κοινότητα, ἡ ΕΟΚ καὶ ἡ ὀργάνωση τῆς ἄμυνας τῆς Εὐρώπης ἀκολούθησαν ξεχωριστὰ μονοπάτια. Ἡ σύνθεση τοῦ ΝΑΤΟ δὲν συμπίπτει μὲ τὴν σύνθεση τῆς ΕΟΚ. Ἡ Ἰρλανδία ἀνήκει στὴν ΕΟΚ ἀλλὰ δὲν εἶναι μέλος τοῦ ΝΑΤΟ. Ἡ Γαλλία εἶναι στὴν Κοινότητα ἀλλὰ δὲν εἶναι στὸ ΝΑΤΟ μόνο κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἡ Νορβηγία, ἡ Ἰρλανδία ἡ Ἑλλάδα, ἡ Πορτογαλία καὶ ἡ Τουρκία εἶναι στὸ ΝΑΤΟ ἀλλὰ δὲν εἶναι στὴν ΕΟΚ. Δὲν ἔχει νόημα αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ ξαναγραφεῖ ἡ ἱστορία καὶ νὰ γίνει προσπάθεια νὰ δημιουργηθεῖ ἀπὸ τὴν ΕΟΚ μιὰ ἀμυντικὴ ὀργάνωση. Ὑπάρχουν, ὅμως δύο πράγματα ποὺ μπορεῖ νὰ κάνει ἡ ΕΟΚ γιὰ νὰ βοηθήσει τὸ ΝΑΤΟ — καὶ ἕνα ποὺ δὲν μπορεῖ.

Πρῶτον ἡ ΕΟΚ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἕτοιμη νὰ συζητήσει ἀμυντικὰ θέματα ὅταν συνδέονται μὲ τὶς ἄλλες της ἀποφάσεις. Γιὰ παράδειγμα ἡ ὑπόθεση τῆς διευρύνσεως τῆς Κοινότητας ἐπηρεάζεται βαθύτατα ἀπὸ τὴν ἀνάγκη γιὰ καλύτερη Μεσογειακὴ ἀμυντικὴ πολιτική. Πρὸς τὸ παρὸν μιὰ τέτοια συζήτηση ἀποτελεῖ ταμπού.

Δεύτερον, ἡ ΕΟΚ θὰ ἔπρεπε νὰ κάνει κάτι γιὰ νὰ μειώσει τὶς ἀντιφατικὲς δραστηριότητες καὶ ἐπιδιώξεις τῶν βιομηχανιῶν στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ τῶν ἐννέα. Αὐτὴ ἡ ἰδέα, τὴν ὁποία πρότεινε ὁ κ. Λέο Τίντεμανς, ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου μὲ τὴν ἔκθεσή του γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση, ἀπασχολεῖ καὶ πάλι τὴν Εὐρωπαϊκὴ Βουλή.

Πρὶν δεκαπέντε μέρες, μεγάλη πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοβουλίου ψήφισε ὑπὲρ μιᾶς προτάσεως τοῦ Γερμανοῦ Χριστιανοδημοκράτη κ. Ἔγκον Κλὲπς γιὰ τὴν ὀρθολογικὴ ὀργάνωση τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας τῆς Κοινότητας.

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

Οἱ λόγοι ποὺ ἐπιβάλλουν αὐτὴ τὴν ἀναδιοργάνωση τῆς βιομηχανίας εἶναι καθαροί:

Ἐπειδὴ κάθε χώρα τῆς ΕΟΚ κατασκευάζει (ἢ πειραματίζεται) στὰ πάντα, ἡ παραγωγὴ εἶναι ἐλλειπὴς καὶ ἀντιοικονομική. Ἔτσι οἱ ΗΠΑ, μποροῦν σχεδὸν πάντοτε νὰ προσφέρουν φτηνότερα ὅπλα.

Πάντως, ὑπάρχουν ἤδη ἀρκετοὶ ὀργανισμοί, ποὺ ἀσχολοῦνται μ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα:

Ἡ διάσκεψη τῶν διευθυντῶν τῶν ἐθνικῶν πολεμικῶν βιομηχανιῶν (στὴν ὁποία μετέχουν καὶ οἱ ΗΠΑ), ἡ Εὐρωομάδα (10 μέλη τοῦ ΝΑΤΟ) καὶ ἡ ὁμάδα Ἀνεξαρτήτου Εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος (ποὺ δημιουργήθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ ὥστε νὰ μετέχει καὶ ἡ Γαλλία).

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ δημιουργηθεῖ μιὰ ἀκόμη διεθνὴς ὁμάδα γραφειοκρατῶν. Ἀλλὰ ἡ Κοινότητα θὰ μποροῦσε νὰ συντονίσει τὴν προσφορὰ τῶν μελῶν της στὴν ὁμάδα ἀνεξάρτητου εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος. Αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Βρυξελλῶν θὰ πρέπει νὰ καταλάβει θέση στὸ σῶμα ὅπως ὑποστηρίζει ἡ ἔκθεση Κλέπς. (Κάτι τέτοιο θὰ ἔφερνε σὲ δύσκολη θέση τὴ Γαλλία, ποὺ θέλει νὰ κρατήσει «κρυφὸ» τὸ ρόλο της σ' αὐτὴ τὴν ἡμιανατοικὴ ὁμάδα). Σημαίνει, ὅμως ὅτι ὁ ὑποκόμης Νταβινιὸν (ὁ κομισάριος τῆς ΕΟΚ γιὰ τὴν βιομηχανία) χαράζει τὴν κοινὴ βιομηχανικὴ πολιτικὴ στὸν τομέα τῆς ἀεροπορίας ἢ τῶν ἠλεκτρονικῶν, θὰ πρέπει νὰ παίρνει ὑπ' ὄψη του καὶ τὶς ἀμυντικὲς πλευρές. Γιὰ παράδειγμα: Μιὰ συμφωνία γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς νέου εὐρωπαϊκοῦ ἀεροσκάφους τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας θὰ μποροῦσε νὰ συνδέεται μὲ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς πολεμικοῦ ἀεροσκάφους. Εἶναι δελεαστικὸ γιὰ τὴν ΕΟΚ νὰ προσπαθήσει νὰ κάνει κάτι ἀκόμα: νὰ παζαρέψει μὲ τὶς ΗΠΑ γιὰ μεγαλύτερο μερίδιο στὴν παραγωγὴ ὅπλων. Ἀλλὰ ἡ ΕΟΚ δὲν εἶναι τὸ κατάλληλο ὄργανο γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Εἶναι κατὰ πολλοὺς τρόπους ἀνταγωνιστικὴ ἀπέναντι στὶς ΗΠΑ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἀμερόληπτη. Ὁ ὑποκόμης Νταβινιὸν ἔχει ἀπελήσει ὅτι θὰ ἐπιβάλει δασμοὺς στὰ εἰσαγόμενα ἀμερικανικὰ ἀνταλλακτικὰ τῶν ἀεροσκαφῶν Φ—16 ποὺ τρεῖς εὐρωπαϊκὲς χῶρες κατασκευάζουν μὲ εἰδικὴ ἄδεια. Ἀλλὰ οἱ ΗΠΑ δὲν ἐπιβάλλουν δασμοὺς σὲ τέτοιου εἴδους στρατιωτικὲς εἰσαγωγές.

Η ΔΙΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ ἄμυνα τῆς Δύσεως δὲν ἀποτελεῖ συναγωνισμὸ προστατευτισμοῦ. Ἀποτελεῖ διατλαντικὴ συνεργασία. Μὲ τὶς ΗΠΑ ὑποχρεωμένες νὰ ἀμύνονται τῆς Εὐρώπης (σὰν καλύτερο τρόπο νιὰ τὴν ἴδια τους τὴν ἄμυνα) καὶ μὲ τὴν Εὐρώπη νὰ ἀνησυχεῖ γιὰ τὴ δική της ἄμυνα ὥστε νὰ μὴν τὴν ἐμπιστεύεται ἐξ ὁλοκλήρου στὶς ΗΠΑ.

Ἀλλὰ ἡ συνεργασία αὐτὴ γίνεται καλύτερη καὶ ἀποτελεσματικότερη μὲ διακριτικὲς συνομιλίες στὸ ΝΑΤΟ καὶ στὰ διάφορα ὄργανά του. Στὴν πραγματικότητα τέτοιου εἴδους συνεργασία ἔχει ἀρχίσει ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια καὶ μάλιστα ἔχει ἀρχίσει νὰ καρποφορεῖ. Ἡ τακτικὴ «ἀγοράζετε ἀμερικάνικα» ποὺ εἶχαν υἱοθετήσει ὡς τώρα οἱ ΗΠΑ γιὰ νὰ ἀποθαρρύνουν τὶς στρατιωτικὲς εἰσαγωγὲς ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ ὡς ἕνα σημεῖο καὶ πάντως δὲν ἀφορᾶ καὶ τὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες — μέλη τοῦ ΝΑΤΟ.

Οἱ ΗΠΑ ἀναγνωρίζουν, ὅτι πρέπει νὰ ἀγοράζουν περισσότερα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτό, ἔχουν ἀλλάξει τὴν πολιτική τους. Ὡς τὸ φετινὸ καλοκαίρι, ἡ ἀμερικανικὴ θέση ἦταν, ὅτι ἤθελαν νὰ ἀγοράσουν ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ἂν ἡ ποιότητα καὶ οἱ τιμὲς ἦταν συμφέρουσες, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶχαν τὴν διάθεση νὰ ἀγοράσουν ἀπὸ ἕνα εὐρωπαϊκὸ καρτέλ, οἱ τιμὲς τοῦ ὁποίου θὰ ἦταν ψηλές.

Στὴν πραγματικότητα ὅμως, οἱ ὑπεύθυνοι Ἀμερικανοὶ τὸ μόνο ποὺ ἔκαναν εἶναι νὰ καθυστεροῦν τὶς ἀποφάσεις τους μέχρις ὅτου ἐμφανιστεῖ μιὰ ἀμερικανικὴ βιομηχανία ποὺ ἔχει νὰ προσφέρει ἀνταγωνιστικὸ προϊὸν μὲ καλύτερες τιμές.

Ὅταν ἡ Γερμανία σχεδίασε τὸ ἀντιαεροπορικὸ τάνκ «Γκέπαρντ» ὁ ἀμερικανικὸς στρατὸς ἔμεινε νὰ μελετήσει τὸ θέμα τῆς τιμῆς. Στὸ μεταξύ, δύο ἀμερικάνικες ἑταιρίες θὰ εἶναι σύντομα ἕτοιμες νὰ προσφέρουν κάτι παρόμοιο, μὲ μεγαλύτερη ἴσως τιμή, ἀλλὰ ἀσφαλῶς καλύτερο.

Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ σταματήσει αὐτὴ ἡ συμφόρηση εἶναι νὰ καθοριστοῦν μερικὰ πλαίσια ἐκ τῶν προτέρων. Καὶ μὲ τὴν πρώτη ἐπόμενη εὐκαιρία νὰ ἀποδείξουν οἱ ΗΠΑ ὅτι ἔχουν ἐγκαταλείψει ὁριστικὰ καὶ πραγματικὰ τὸ αἰλόγκαν «ἀγοράζετε ἀμερικάνικα» ὅταν πρόκειται γιὰ ὅπλα κατασκευασμένα σὲ συμμαχικὲς χῶρες.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση ἔχει πάντοτε πλεονεκτήματα

Ἡ σημασία τῆς ἐγκαίρου προειδοποιήσεως

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΛ ΧΑΡΜΠΟΡ

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀμύνης καὶ ἐξοπλισμῶν τοῦ κοινοβουλίου τῆς δυτικοευρωπαϊκῆς ἑνώσεως κ. Τζούλιαν Κρίτσλεϋ, ἀσχολεῖται σὲ ἄρθρο του, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴ μηνιαία ἐπιθεώρηση τοῦ ΝΑΤΟ, μὲ τὸ θέμα τῆς στρατωτικῆς ἀναπτύξεως τῶν δύο συνασπισμῶν — τῆς δυτικοευρωπαϊκῆς συμμαχίας καὶ τοῦ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας — καθὼς καὶ μὲ τὰ μαθήματα ποὺ πρέπει νὰ πάρουμε μὲ βάση τὶς αἰφνιδιαστικὲς ἐπιθέσεις, ποὺ πάσχουν τόσο στρατηγικὰ, ὅσο καὶ τακτικά. Παρατίθεται τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Κρίτσλεϋ, γιατὶ τὸ θέμα του εἶναι ἀπὸ καλυπτικό.

«Μέχρι πότε θὰ τὸ λέμε; Ὅσο αὐξάνει ἡ σοβιετικὴ ἰσχὺς στὴν Εὐρώπη, τόσο τὸ ΝΑΤΟ θὰ πρέπει νὰ βασίζεται ἀκόμα πιὸ πολὺ ἀπ' ὅ,τι σήμερα, στὶς ἐνισχύσεις καὶ τὶς ἐφεδρεῖες. Ἡ ἐνεργοποίησή τους θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν ὕπαρξη ἐγκαιρης προειδοποιήσεως. Σχεδὸν πάντα ὑπάρχουν πληροφορίες γιὰ τὶς προθέσεις τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ποὺ προέρχονται ἀπὸ κατασκοπευτικοὺς δορυφόρους συστήματα ἐλέγχου καὶ προεδοποιήσεως, ἠλεκτρονικὰ μέσα καὶ ἁπλοὺς κατασκόπους. Ὅπως, θὰ ἐνεργήσουμε ποτὲ βάσει αὐτῶν καὶ ἔγκαιρα;

»Τὶ μαθήματα μποροῦμε νὰ πάρουμε ἀπὸ τὸ παρελθόν; Ἡ ἱστορία βρίθει ἀπὸ παραδείγματα ἐαφνικῶν ἐπιθέσεων ποὺ πέτυχαν τόσο στρατηγικὴ ὅσο καὶ τακτικὴ αἰφνιδίαση. Προτίθεμαι νὰ ἐξετάσω τέσσερις τέτοιες περιπτώσεις: τὴν ἰαπωνικὴ ἐπίθεση στὸ Πέρλ Χάρμπορ, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1941, τὴ γερμανικὴ εἰσβολὴ στὴ Ρωσία τὸ καλοκαίρι τοῦ ἰδίου χρόνου, τὴ ρωσικὴ ἐπίθεση κατὰ τῆς Μαντζουρίας, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1945 καὶ τὸν πόλεμο τοῦ Γιόμ Κιππούρ τοῦ 1973.

»Πρέπει νὰ γίνει διάκριση ἀνάμεσα στὸν αἰφνιδιασμὸ καὶ στὴν ἐαφνικὴ ἐπίθεση! Ἡ ἐαφνικὴ ἐπίθεση μπορεῖ νὰ εἶναι πολιτικὰ ἀπρόσμενη, ὅπως π.χ. ἡ ἐπιχείρηση Μπαρμπαρόσσα, τὸν Ἰούνιο 1941. Ἀπὸ τὴν